

**ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА ГРОМАДСЬКОГО
ЗДОРОВ'Я»**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення вченої ради
від 20.03.2025 року
(протокол №20)

Введено в дію
наказом ректора
від 20.03.2025 року №22

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ (ПИСЬМОВОГО ТЕСТУВАННЯ) З
ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНСЬКА МОВА» ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ
ГРОМАДЯН ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА**

Розробник: голова предметної екзаменаційної комісії з української мови, к.п.н., доц кафедри соціально-гуманітарних та біомедичних дисциплін
Ірина СУЇМА

Програму обговорено та схвалено на засіданні кафедри соціально-гуманітарних та біомедичних дисциплін.

Завідувач кафедри проф., д.мед.н. Марина Довгаль

Програму розглянуто та затверджено на засіданні методичної комісії, протокол від 19.03.2025 р. №1.

Голова методичної комісії проф., д.мед.н. Марина Довгаль

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного іспиту з української мови для абітурієнтів-іноземних громадян, які беруть участь у конкурсному відборі на здобуття вищої освіти, вступаючи до Приватного закладу вищої освіти «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я» на основі повної загальної середньої освіти, для здобуття освітнього ступеня другого магістерського рівня вищої освіти за напрямом підготовки Охорона здоров'я за спеціальністю «Медицина», розроблена на підставі Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти.

У Програмі враховано державний статус української мови, її суспільні функції.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Програму складено з урахуванням цілей і завдань, які визначають компетенції вступників-іноземців у різних рівнях опанування української мови як нерідної мови подальшого навчання, дозволяють перевірити рівень знань, практичних навичок та вмінь, достатніх для ефективного навчання на першому курсі, а головне - рівень сформованості іншомовно-мовленнєвої комунікативної компетенції.

МЕТА І ЗАВДАННЯ ТЕСТУВАННЯ

Головною метою тестування є отримання повної об'єктивної інформації про стан мовної підготовки потенційних студентів Приватного закладу вищої освіти «Дніпровський інститут медицини та громадського здоров'я», яка має відобразитися у відповідних здатностях:

- 1) можливість здійснювати навчальну діяльність та спілкуватися у навчально-професійному і соціально-культурному середовищі;
- 2) практичне оволодіння основними видами мовленнєвої діяльності відповідно до медико-біологічного напрямку навчання;
- 3) користування писемним мовленням у межах побутового спілкування та загальної наукової тематики;
- 4) їхню моральну і фактичну готовність сприймати інформацію обраною мовою навчання.

Вступний іспит з української мови для іноземних громадян проводиться у формі **письмового тестування**.

Представлена програма вступного випробування допоможе іноземному вступнику виділити найбільш важливі розділи і теми теорії української мови, систематизувати знання, підготуватися та успішно скласти іспит.

Медичним напрямом навчання базується на використанні однієї з найскладніших форм наукового стилю українського мовлення. Практичне оволодіння побутовим та науковим стилем і, водночас, їхня чітка диференціація демонструють мовну компетенцію абітурієнта, ступінь засвоєння української мови як мови подальшого навчання в медичному університеті.

Отже, **завданнями тестування** для екзаменатора та абітурієнта є:

- виявити здатність абітурієнта реалізовувати знання основ лексичного, граматичного, синтаксичного, словотворчого строю наукової української мови

на рівні B1;

- перевірити навички пошуку та опрацювання інформації, насамперед - професійно-орієнтованої;

- перевірити володіння основними видами мовленнєвої діяльності: рецептивними (читання) та продуктивними (писемне мовлення);

- виявити рівень готовності абітурієнта до виконання завдань різного ступеня складності українською мовою;

- оцінити за допомогою представлених критеріїв кількість і якість виконаної роботи за одиницю часу;

- надати аргументований висновок про ступінь готовності абітурієнта-іноземця до подальшого навчання українською мовою за медичним напрямом.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Назва розділу, теми	Знання
1. Фонетика. Графіка	Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Алфавіт. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.
2. Лексикологія. Фразеологія	Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.
4. Морфологія. 4.1 Іменник	Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Невідмінювані іменники в українській мові.
4.2 Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні

	прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).
4.3 Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.
4.4 Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотній, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.
4.5 Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.
4.6 Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від

	прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.
4.7 Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Сполучник як службова частина мови. Частка як службова частина мови.
5. Синтаксис 5.1 Словосполучення	Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.
5.2 Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).
5.2.1 Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета.
5.2.2 Складне речення	Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
5.3 Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.
7. Орфоепія	Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз]; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.
8. Орфографія	Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні

	[e], [и], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників.
9. Розвиток мовлення	Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання.

СТРУКТУРА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ вступників-іноземних громадян з української мови

Структура оцінювання знань

- ✓ Вступне випробування з української мови для іноземних громадян проводиться в *тестовій формі*.
- ✓ На виконання роботи відведено 60 хвилин.
- ✓ Загальна кількість завдань роботи – 40.
- ✓ Завдання роботи відображають всі розділи Програми вступного випробування з української мови для іноземних громадян поточного року.
- ✓ Завдання складається з питання та чотирьох варіантів відповідей, з яких лише один правильний.
- ✓ Завдання вважають виконаним, якщо учасник іспиту вибрав і позначив відповідь у бланку відповідей.
- ✓ Максимальний рейтинговий бал – 200 балів.
- ✓ Мінімальний рейтинговий бал «склав/не склав» – 100 балів.

Критерії оцінювання знань

Максимальна кількість балів, яку зможе набрати учасник тестування, правильно виконавши всі завдання тесту – 200 балів.

Після визначення тестового балу результат кожного абітурієнта, який склав тест переводиться в рейтингову оцінку за шкалою від 100 до 200 балів.

Тестові завдання вважаються складеними успішно в тому випадку, якщо абітурієнт набирає **100 та більше** балів.

**Таблиця переведення тестових балів, отриманих абітурієнтом, у
рейтингову шкалу 100 – 200 балів**

Кількість правильних відповідей	Кількість балів
20	100
21	105
22	110
23	115
24	120
25	125
26	130
27	135
28	140
29	145
30	150
31	155
32	160
33	165
34	170
35	175
36	180
37	185
38	190
39	195
40	200

Ректор ПЗВО «ДІМЗ»

Тетяна ЛЕЩЕВА